

гл. ѿа.
 с. ѿи.
 гл. ѿв.
 с. ѿи.
 с. ѿа.
 с. ѿв.
 с. ѿг.
 с. ѿд.
 с. ѿе.
 с. ѿж.
 с. ѿз.
 с. ѿи.
 с. ѿй.
 с. ѿк.
 с. ѿл.

на неѧ горѧ четы́редесѧтъ днѣ и четы́-
 редесѧтъ но́щи. Когѧто то́й на́поконѧ
 слѣзѧлъ ѿ горѧта, Бѳгѧ мѧ дѧлъ на
 рацѣти двѣ скрыжѧли (плѳчи), дѣто
 на тѣхѧ были написѧны сѧсѧ Бѳжѧтъ
 перстѧ десѧтьтѣхѧ зѧповѣди. Междѧ
 товѧ непокорѧвѧтъ ѿнзи наро́дѧ пѧд-
 налъ въ прегрѣшѧнѧе. Защо́, като сѧ
 забѧвилъ Мшѳсей на дѳлго вре́мѧ на
 горѧта, наро́датѧ дошелъ при ѧарѳнѧ
 и просѧлъ ѿ негѧ да мѧ напра́ви то́и
 бѳгове, дѣто тѧи да варѧтъ предѧ не-
 го (наро́дѧ) да го вѳдатѧ. ѧарѳнѧ
 сѧ согласѧлъ на наро́дното прошѧнѧе,
 и ѧмѧ ѧзслѧлъ зѧлъ телѣцѧ ѿ зѧты-
 ти нѧнизѧ дѣто ги носѧли жены́ти ѧмѧ
 и дѣцѧта тѣхѧни на оу́шнѧти си. Като
 напра́вилъ такѧ наро́датѧ за се́бе си бѳ-
 гове, тогѧсѧ говорѧлъ се́ки на своѧтъ
 си бѧижный: Ёто твоѧтъ бѳгѧ, дѣто
 то́й та ѣ ѧзвѧлъ ѧзъ ѿгѧпта. Слѣдѧ
 товѧ начѧнали да празднѧватѧ прѧз-
 дникѧ, и като сѧ на ѣли и на пѧли,
 стѧнали да ѧгрѧтъ. Господѧ Бѳгѧ вѧ-
 ждалъ ѿ горѧта сѧчкото товѧ, и рѧ-
 калъ на Мшѳсеѧ такѧ: ѧзъ вѧдѧ, чи
 то́йзи наро́дѧ ѣ ѧкогѧвъ, и заради́
 тѧѧ